

יכול להזיז הר ממקומו. ולכן האנשים
לא רוצים לפגוש אותו, משתדלים

להתרחק ממנו. שומרים מרחק.
ובאסה-ז'אן הולך בכל מקום. שמעתם
שסלע נפל מהצוק? זה באסה-ז'אן עבר
שם. וחושבים שזה עץ שמוציא את
ענפיו וחוסם דרך? לא, זה באסה-ז'אן
עומד שם ומהרהר.
וכך הרועים ישבו ליד המדורה ומצלה
לא היה להם. אף אחד לא רצה לשכב
לישון רעב. התחילו להתווכח מי מהם

באסה-ז'אן והרועה

בסקים (ספרד)

לקראת סתיו רועים בסקים יורדים
מההרים למרעה בעמקים ירוקים.
ופעם אחד שכחו לקחת את
המצלה, רשת לאפיית לחם ופיתות.
ונזכרו בכך רק בערב, כשהגיע זמן
לאכול.

ללכת בערב, ועוד בחושך, איש מהם
לא העז. כי באותו הזמן באסה-ז'אן,
איש היער, התנהל בהרים ושלט שם
כרצונו. באסה-ז'אן היה גבוה מאוד,
כאילו לא בן-אדם אלא עץ אלון בן
מאה, רק במקום אזוב היה מכוסה
בפרווה. באסה-ז'אן הוא בעל הבית
האמיתי של הרי הפירנאים. הוא בעל
כוח לא רגיל: יכול לשרש יער שלם,

כך אמר, כך עשה. עלה עד הצריף של
באסה-ז'אן ושם ראה איך יושב
באסה-ז'אן ומתכונן לאכול. הרועה
נבהל ולא נכנס לצריף, אך באסה-ז'אן
הרגיש בו ואמר לו להיכנס. וקרא לו כל
כך חזק שהרועה חשב כי זו פסגת הר
אורי מתמוטטת.

שאל אותו באסה-ז'אן מה הוא מחפש.
והרועה עונה כי בא לקחת את הרשת,
המצלה לפיתות, שהם שכחו בהרים.
אומר באסה-ז'אן לרועה:

"אשאל אתך שאלה, ואם תענה,

אשחרר אתך. וגם אחזיר את הרשת.
ואם לא תענה, לך מכאן. לא הזמנתי

אתך להתארח כאן."

באסה-ז'אן הבעיר במדורה אש גדולה
יותר מהקודמת ובצריף נעשה בהיר
כמו ביום. באסה-ז'אן מביט על הרועה
ורואה, יושב מולו אדם עייף, פנים

ילך למעלה, להחזיר את המצלה. מובן
שאף אחד לא רצה. פחדו מבאסה-ז'אן.
בסוף החליטו שמי שילך יקבל בתמורה
מטבע זהב. ואז רועה אחד הסכים
ללכת.

"מה שצריך להיות, יהיה" אמר "אם
המצלה שלנו בידיו של באסה-ז'אן,
צריך לקחת אותו ממנו. הוא לא צריך
לקחת דברים לא שלו."

הלכתי לשם כי אחר אולי לא היה
מקבל את המצלה...
וכשכך חשב מעד והמצלה נפל על
הארץ. אחר כך חיפש אותו במשך כל
הלילה.
וכך העניש את עצמו על ההתפארות,
ואולי גם לבאסה-ז'אן היה יד בדבר?

מלאיי חריצים, לא ניתן לנחש את הגיל
שלו.
"אז בן כמה אתה, רועה?" שואל
באסה-ז'אן ומחייך, מחכה לתשובה.
הרועה נאנח וגם הוא חייך.
"באסה-ז'אן, אני סופר את הכבשים
שלי כי מפחד שאאבד אותן. אני סופר
כסף, כי תמיד חסר לי. ואת השנים שלי
אני לא סופר. כי בשביל מה? הרי לא
תלך אף אחת לאבוד.."
באסה-ז'אן צחק.
"יפה ענית. קח את המצלה שלך אך
תדאג לא לפגוש אותי יותר."
הרועה הודה לבאסה-ז'אן, לקח את
הרשת והתחיל לרדת מההר. הולך
וחושב:
"מתברר שבאסה-ז'אן מוכן לשוחח
כשנפגש עם אדם נבון. טוב שאני